

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

Plenum

Måndag 22.6.2026 kl. 12.00—21.31

8. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av jaktlagen och 4 § i lagen om förebyggande och ersättning av skador orsakade av fridlysta djur

Regeringens proposition RP 108/2026 rd

Utskottets betänkande JsUB 13/2026 rd

Andra behandlingen

Andre vice talman Tarja Filatov: Ärende 8 på dagordningen presenteras för andra behandling. Innehållet har godkänts i första behandlingen och lagförslagen kan nu godkännas eller förkastas.

Debatten börjar. — Ledamot Siponen frånvarande, ledamot Hoskonen frånvarande. — Ledamot Kallio.

Debatt

18.56 **Vesa Kallio kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Tästä aiheesta aika kattava keskustelu käytiin ensimmäisessä käsittelyssä, mutta nostan joitain huomioita nyt vielä kuitenkin tähän. Se ongelman laajuushan tuli läpi salin valkoposkivanhanen osalta varsin hyvin täällä, mutta kun katsotaan vielä tilastoja, niin vuonna 2012 maksetut korvaukset olivat noin 250 000 euroa, 2020 yli kolme miljoonaa, ja nyt tänä vuonna mennään todennäköisesti yli neljän miljoonan. Tähän päälle tulee vielä sitten vahinkojen estämiseen noin puoli miljoonaa ja kolme miljoonaa niihin hanhipeltoihin. Elikkä tänään on puhuttu paljon isommistaakin summista, mutta jokainen euro näistäkin on vähän turhaa. Toki korvausjärjestelmä pitää jatkossakin olla, vaikka nyt tämä metsästys mitä suurimmalla todennäköisyydellä pääsee alkamaan.

Toin silloin myös vähän sivulauseessa esille sen, että nämä valkoposkivanhanethan hakeutuvat yleensä parhaille pelloille. Ei ole semmoinen, että sattuu joku pelto siinä olemaan, vaan ne menevät sinne, missä se sato on paras, jolloinka se suhteellinen menetys ja absoluuttinen menetys on suurin tällä tilatasolla. Nyt kun tämä korvausjärjestelmä ei ota sitä huomioon, että ne menevät näille parhaille pelloille, vaan se ottaa sen keskimääräisen, niin silloin nämä korvaukset jäävät auttamatta liian pieniksi. Eikä missään tapauksessa, niin kuin silloinkin sanoin, yksikään maatila laita maatalouden tukihakemusilmoitukseen tuotantosuunnakseen hanhituhojen korvausten hakemisen.

Arvoisa puhemies! Vielä sitten se, mikä vähän äskeisessäkin asiakohdassa oli, että mikä on tällainen kokonaislaajuus tällä ongelmalla, kenen kohdalle se osuu. Kun se osuu yksittäiselle tilalle, niin kuin meillä Etelä-Savossa ja itäisessä Suomessa laajemmin on, niin se voi olla täydellinen katastrofi sille yhdelle tilalle. Pelkkiä tilastoja katsomalla tämä pääsee ehkä unohtumaan, ja se on usealla muullakin politiikan osa-alueella. Eli ei unohteta

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

niitä ihmisiä, tässä tapauksessa suomalaisen ruuan tuottajia. He ansaitsevat työrauhan edes näiden valkoposkihanhiin osalta. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Vornanen.

18.59 Timo Vornanen tv: Arvoisa rouva puhemies! Käsittelemme tänään hallituksen esitystä, jolla valkoposkihanhi ja merimetso siirretään metsästyslain piiriin riistalajeiksi mutta samalla täysin rauhoitetuiksi riistalajeiksi. Esityksen keskeinen tavoite on antaa viljelijöille, viranomaisille, kalastajille ja lentoasemille nykyistä toimivammat keinot ehkäistä näiden lajien aiheuttamia vahinkoja.

Itä-Suomen kansanedustajana tuen tätä esitystä hyvin vahvasti, ja haluankin kiittää ministeriä ja hallitusta tästä esityksestä. Meidän maakunnissamme valkoposkihanhiin aiheuttamat vahingot eivät ole teoreettinen ongelma vaan jokakeväinen ongelma ja todellisuus. Viljelijä voi nähdä kuukausien työnsä tuhoutuvan muutamassa päivässä, kun tuhansien, jopa kymmentuhansien lintujen parvet laskeutuvat pelloille. Nykyinen järjestelmä on perustunut luonnonsuojelulain mukaiseen poikkeuslupamenettelyyn, jossa jokainen tapaus arvioidaan erikseen. Ongelmana on ollut se, että vahingot syntyvät paljon nopeammin kuin lupaprosessit etenevät. Käytännössä hanhet ovat jo syöneet sadon ennen kuin päätökset ovat olleet valmiina.

Nykyinen lainsäädäntö ei ole myöskään tuottanut toivottuja tuloksia. Esityksen mukaan valkoposkihanhiin aiheuttamien vahinkojen kustannukset, vahinkojen estäminen ja hanhipeitokorvaukset ovat kasvaneet muutamassa vuodessa moninkertaisiksi. Pelkästään vuonna 2025 hanhikonfliktin kokonaiskustannus nousi yli seitsemään miljoonaan euroon. Samalla käytännön vaikutus vahinkojen vähentämiseen on jäänyt rajalliseksi.

Arvoisa rouva puhemies! Tämä lakimuutos ei tarkoita hallitsematonta metsästystä eikä luonnonsuojelusta luopumista, päinvastoin. Valkoposkihanhi ja merimetso säilyvät edelleen rauhoitettuina lajeina, mutta laissa määritellään selkeät tilanteet, joissa vahinkojen estämiseksi voidaan toimia ilman raskasta poikkeuslupabyrokratiaa. Samalla saaliista säädetään ilmoitusvelvollisuus ja lajien seuranta säilyy viranomaisten valvonnassa.

Erityisen tärkeää on se, että korvausjärjestelmä säilyy ennallaan. Korvausjärjestelmä säilyy ennallaan. Viljelijöiden oikeus saada korvausta valkoposkihanhiin aiheuttamista vahingoista jatkuu myös uudessa järjestelmässä. Kyse ei siis ole korvausten korvaamisesta metsästyksellä, vaan siitä, että vahinkoja voidaan ehkäistä nykyistä tehokkaammin ja korvauksia tarvitaan mahdollisesti vähemmän.

Merimetsojen osalta esitys vastaa kalatalouden pitkään esillä pitämiin huoliin. Merimetsojen voimakas kannankasvu on aiheuttanut ongelmia erityisesti kalakannoille, ammattikalastukselle ja kalanpyydyksille. Oikeuskäytäntö on viime vuosina kaventanut mahdollisuuksia puuttua ongelmaan niin paljon, että monet kalastajat ovat kokeneet jääneensä ilman toimivia keinoja. Tämä esitys palauttaa tasapainoa myös tähän tilanteeseen.

Arvoisa rouva puhemies! Itä-Suomessa on odotettu tämänkaltaista uudistusta pitkään. Eduskunta on jo aiemmin edellyttänyt toimia valkoposkihanhi-ongelman ratkaisemiseksi, ja nyt Orpon—Purran hallitus tuo viimein konkreettisen esityksen pöydälle. Kyse on ennen kaikkea oikeudenmukaisuudesta. Emme voi vaatia maatalousyrittäjiä kantamaan yksin luonnonsuojelun kustannuksia tilanteessa, jossa vahingot kohdistuvat toistuvasti samoihin alueisiin ja samoihin tiloihin. Pidän tätä esitystä tasapainoisena. Se huomioi luonnonsuojeluvaihtoehdot, mutta tunnistaa samalla elinkeinojen harjoittamisen edellytykset,

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

lentoturvallisuuden ja paikallisten ihmisten kokemukset. Tämä esitys on askel kohti käytännöllisempää ja oikeudenmukaisempaa järjestelmää.

Näillä perusteilla kannatan hallituksen esityksen hyväksymistä. — Kiitoksia.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kiuru, Pauli poissa. — Edustaja Kettunen.

19.04 Tuomas Kettunen kesk: Kunnioitettu rouva puhemies! Tuossa kollega, edustaja Kallion kanssa puhuttiin. — Edustaja Vornanen puhui lentoturvallisuudesta, ja hän tässä minua sitten evästi, mitä tämä tarkoittaa valkuposkivanhien osalta. Edustaja Kallio tuossa takana puhui, että kuulemma tuulivoimalatkin laitetaan kiinni valkuposkivanhien takia. Minä jäin aivan hämmästyksen valtaan, että näinkö on, mutta ehkäpä edustaja Kallio osaa sitten vastata tähän omassa puheenvuorossaan, jos hän vielä tähän aiheeseen ottaa sitten puheenvuoron — menin tästä ihan hämmennyksen tilaan.

Mutta, rouva puhemies, en mennyt niin hämmennyksen tilaan, etten tietäisi, missä kohdassa käsittelyä olemme tässä metsästyslain ja rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisevässä ja korvaavassa lainsäädännössä. Nyt on toinen käsittely, ja, rouva puhemies, minähän ensimmäisessä käsittelyssä jo käytin puheenvuoron tähän aihepiiriin, mutta halusin vielä toisen puheenvuoron ottaa tähän toiseenkin käsittelyyn, koska olen tyytyväinen, että tämä asia etenee, koska on juurikin näin, niin kuin edustaja Vornanen totesi, että tuolla Itä-Suomen alueella moni viljelijä on odottanut tätä, että tämä lainsäädäntö muuttuu paremmaksi. Olen siitä tyytyväinen, että se nyt muuttuu paremmaksi, koska niin kuin maa- ja metsätalousvaliokuntakin on jo todennut, tämä nykyinen poikkeuslupajärjestelmä, mikä tänä päivänä on voimassa, on osoittautunut hitaaksi. Se on osoittautunut kalliiksi ja käytännössä jopa tehottomaksi niissä tilanteissa, joissa vahinkoja syntyy nopeasti ja ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin olisi pitänyt ryhtyä viivytyksettä. Siinä mielessä vihdoin ja viimein tämä lainsäädäntö menee oikeaan suuntaan. Taisipa edustaja Kallio omassa puheenvuorossaan tuoda ihan näitä rahallisiakin lukuja siitä, mitä tämä lysti maksaa, kun ollaan menty vähän löperöllä lainsäädännöllä ja nämä valkuposkivanhet ovat sitten päässeet noille itäsuomalaisille pelloille ja myöhemmin myös muillekin pelloille tuottamaan vahinkoa, josta sitten se suomalainen viljelijä on joutunut jopa omalla kukkarollaan maksamaan ja odottamaan lainsäätäjää, sitä, milloin se tulee apuun. Mutta nyt se tulee apuun, niin että täytyy kiittää kyllä hallitusta tästä esityksestä.

Mutta pyyhkeitä tulee, rouva puhemies, itäsuomalaisena sen osalta, että vaikka tämä saatiin maaliin, niin karhutilanne on Itä-Suomessa hankala. Se on hankala, ja tämän asian eteen eduskunta on antanut vahvan tahtotilansa esille sinne ministeriöitten virkamiehille ja myös ministeriaitioon siitä, että tähän karhutilanteeseen on nyt saatava joku ratkaisu. Nyt siellä Itä-Suomessa valkuposkivanhien osalta päästään ratkaisuun, mutta entäpä sitten nämä karhut, kun ne alkavat temmeltämään tuolla ihmisten pihapiirissä? Niitä jo nyt kuvataan muuallakin kuin kuvauskojuilla siellä eräsaloilla, nyt niitä karhuja kuvataan, rouva puhemies, ihan ihmisten pihapiirissä. Nyt me eduskunnassa ollaan annettu sellainen selvä tahtotila, eduskunnan tahtotila, että se kiintiöpohjainen metsästys on saatava aikaiseksi. Nyt me olemme saaneet [Puhemies koputtaa] eduskuntaan tiedon sieltä ministeriön virkamiesten suunnalta, että suojeluperusteiset... — Ei kun anteeksi, onko se, edustaja Kallio, vahinkoperusteiset? — Vahinkoperusteisia lupia aletaan antamaan. Me olemme puhuneet kiintiöpohjaisista luvista. No, rouva puhemies, minun puheeni menee kyllä vähän liian pitkäksi tältä paikalta, mutta halusin sen vaan tänne eduskunnan pöytäkirjaan vielä tähän

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

toiseen käsittelyyn tuoda esille, että kyllähän tämä menee aika mahdolltomaksi, jos niitä karhuja alkaa temmeltämään joka pihassa tuolla Itä-Suomen suunnalla.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Viljanen.

19.08 Eerikki Viljanen kesk: Arvoisa rouva puhemies! Kannatan lämpimästi valkoposkivanhan ja merimetson siirtämistä metsästyslain piiriin sekä tarpeettomien metsästyksen rajoitusten poistamista sekä suojametsästyksen mahdollistamista, samalla kun huolehditaan vahinkojen oikeudenmukaisesta korvaamisesta elinkeinonharjoittajille. Tällä hetkellä pahimpia vahinkoalueita ovat erityisesti itäisen Suomen alueet, ja elinkeinonharjoittajien näkökulmasta esitetyt muutokset ovat siellä täysin välttämättömiä. Ne olisi pitänyt tehdä jo aiemmin, mutta ne ovat edelleen täysin välttämättömiä. Pahimmilla tuhoaloilla viljelijöiden mahdollisuudet harjoittaa elinkeinoa ovat heikentyneet valkoposkivanhivahinkojen vuoksi merkittävästi jo vuosien ajan. Vuonna 2019 korvattujen vahinkojen määrä ylitti miljoonan euron tason, ja viime vuonna korvauksia maksettiin jo yli 3,7 miljoonaa euroa.

Arvoisa puhemies! Vaikka nämä vahinkojen korvausmiljoonat ovat jo viime vuosina moninkertaistuneet, on selvää, että erittäin paljon — uskallan sanoa, että suurin osa, valtaosa — jää valkoposkivanhien aiheuttamista menetyksistä korvauksia hakematta ja siten myös korvaamatta. Nykyisellä vahinkojen estämisen toimintamallilla ei ole pystytty suojaamaan viljelyksiä eikä edes kääntämään vahinkokehitystä laskusuuntaan.

Arvoisa puhemies! Tässä vahinkojen euromääräisessä korvaustasojen tarkastelussa on muistettava, että vahingonkorvaukset kattavat vain osan todellisista vahingoista. Erityisesti Pohjois-Karjalassa viljelijät ovat joutuneet sopeuttamaan tuotantoaan luopumalla syysviljojen kasvatuksesta paikka paikoin kokonaan sekä varautumalla kevään vahinkoihin esimerkiksi hankkimalla ylimääräisiä peltoalueita karjanruokinnan varmistamiseksi. Myös kokonaisia maataloustuotannon lopettamisia on tapahtunut näiden valkoposkivanhituhojen johdosta. Varsin tyypillisesti vahingot toistuvat samoilla alueilla, samaan aikaan kun vahinkojen estäminen on tehty käytännössä lähes mahdolltomaksi. Viimeisimmistä elykeskusten poikkeusluvista keväällä sallittiin ainoastaan äänetön karkotus ja syksyllä tehosteena vain paukkupatruunat. Paikallistasolla yötä päivää päivystävät hanhipaimenet ovat olleet käytännössä ainoa ratkaisu, mutta kustannustehokkuuden näkökulmasta on täysin järjetön ajatus, että jatkuvasti laajenevat hanhivahingot estettäisiin koko Itä-Suomen alueella paukkupatruunoilla ja hanhipaimenilla. Viljelijöiden kannalta on myös täysin välttämätöntä, että nykyinen vahingonkorvausjärjestelmä säilytetään ennallaan.

Arvoisa rouva puhemies! Kuten aloitin puheenvuoron, näistä edellä mainituista syistä kannatan erittäin lämpimästi valkoposkivanhan ja merimetson siirtämistä metsästyslain piiriin, tarpeettomien metsästyksrajoitusten poistamista sekä suojametsästyksen mahdollistamista, samalla kun huolehditaan vahinkojen oikeudenmukaisesta korvaamisesta elinkeinonharjoittajille. Tästä esityksestä kiitokset hallitukselle, ja kiitokset myös asian erinomaisesti käsittelystä maa- ja metsätalousvaliokunnalle. Valiokunnan mietintö tästäkin asiasta on äärimmäisen kattava ja huolella laadittu.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Savola poissa. — Edustaja Hyrkkö.

19.12 Saara Hyrkkö vihr: Arvoisa puhemies! Tällä esityksellä ollaan suojametsästyksen nimissä sallimassa valkoposkivanhan ja merimetson metsästyksen varsin laajasti ja hyvin va-

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

javaisin perusteluin. On totta, että valkoposkihanhen ja merimetson kannat ovat kasvaneet vahvoiksi ja kannat ovat tällä hetkellä tasolla, joka kestää metsästyksen. Valkoposkihanhen ja merimetson siirtämistä luonnonsuojelulain piiristä metsästyslain piiriin voidaan pitää tältä osin perusteltuna.

Hallituksen esityksen perustavanlaatuisen ongelma on se, että esitys perustuu laajaan yleispoikkeukseen rauhoituksesta, mikä on ristiriidassa lintudirektiivin kanssa. Lintudirektiivi sallii valkoposkihanhen ja merimetson tappamisen vain, kun ne aiheuttavat vakavaa haittaa eikä muuta vaihtoehtoa ole. Tämä esitys ei täytä näitä ehtoja. Valkoposkihanhen aiheuttamat haitat maataloudelle ovat Itä-Suomessa merkittäviä, ja tilanteeseen tarvitaan ratkaisuja. Jotta valkoposkihanhen vahinkoja voidaan torjua kestäväällä tavalla, tulee asiasta säätää laissa paljon hallituksen esityksen mukaisia ehdotuksia tarkemmin. Siksi esitimme ensimmäisessä käsittelyssä pykälämuutoksia, jotta esitys olisi linjassa lintudirektiivin kanssa ja huomioisi vaikutukset muuhun luontoon.

Kun Suomen yli muuttavia hanhia on noin 1,7 miljoonaa, on selvää, että ampuminen yksin ei ongelmia ratkaise vaan tarvitaan kokonaisvaltainen ratkaisu, joka sisältää lintujen karkotuksen lisäksi alueita, joilla linnut voivat ruokailla ja oleskella rauhassa. Lisäksi on huolehdittava vahinkojen korvaamisesta. Lintujen tappamisen tulee aina olla viimesijainen vaihtoehto.

Lintujen pesimäaikainen metsästys on lähtökohtaisesti kielletty lintudirektiivissä, ja pesimäaikaiseen metsästyksen tulisi suhtautua erittäin pidättyväisesti. Nyt valkoposkihanhen ampuminen ollaan sallimassa ympäri vuoden. Tämä tekisi valkoposkihanhesta Suomessa ainoan linnun, jonka metsästys on sallittua pesimäaikana ilman erillisiä poikkeuslupia. Hallituksen esityksessä ei huomioida pesimäaikaisen ampumisen haittoja muille lajeille.

Merimetson osalta esitys on sen aiheuttamiin haittoihin nähden aivan ylimitoitettu. Jos tämä esitys hyväksytään, jokainen merimetsöyksilö on elokuusta helmikuulle kaikkialla Suomessa lainsuojaton 300 metrin päässä mistä tahansa kalanpyydyksestä, vaikkapa mökkiläisen katiskasta. Merimetson aiheuttamia haittoja koskevien tutkimusten mukaan merimetson aiheuttamat haitat kalastukselle ovat Suomessa vähäisiä pois lukien avorysäkalastus, jolle aiheutetut haitat voivat olla merkittäviä.

Koska esitystä korjaavat pykälämuutokset eivät ensimmäisessä käsittelyssä menestyneet, esitän asian hylkäämistä. Sen lisäksi teen vastalauseen mukaiset kolme lausumaehdotusta sekä edustajille monisteena jaetut kaksi lausumaehdotusta.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Sarkkinen.

19.15 **Hanna Sarkkinen vas:** Arvoisa puhemies! Hallituksen esityksessä ehdotetaan mitavia muutoksia valkoposkihanhen ja merimetson metsästyksen. Esityksessä ehdotettu laaja yleispoikkeus valkoposkihanhen ja merimetson rauhoitukseen on ristiriidassa EU:n lintudirektiivin kanssa. Poikkeamat valkoposkihanhen ja merimetson rauhoitukseen ovat niin laajat, että käytännössä ja tosiasiallisesti linnut ovat jäämässä ei-rauhoitetuiksi, vaikka ne nimellisesti olisivatkin aina rauhoitettuja lajeja.

Samaan aikaan tällä esityksellä ei välttämättä tulla saavuttamaan niitä tavoitteita, joihin esitys tähtää. Valkoposkihanhen aiheuttamat haitat maataloudelle ovat Itä-Suomessa merkittäviä, ja keinoja niihin puuttumiseksi kyllä tarvitaan. Asiantuntijat ovat kuitenkin varoitaneet, että hallituksen esityksen sallima vapaa ja koordinoimaton metsästys voi johtaa ti-

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

lanteeseen, jossa hanhien liikkuminen lisääntyy ja seurauksena myös niiden aiheuttamat tuhot voivat lisääntyä. Valkoposkihanhen rauhoituksesta poikkeaminen olisi voimassa ympäri vuotuisesti, eli myös pesimäaikainen metsästys olisi sallittua. Lintujen tappaminen pesimäaikaan on julmaa, ja lintudirektiivissäkin se on lähtökohtaisesti kielletty. Rauhoituksesta poikkeamista ei olisi myöskään alueellisesti rajattu, vaikka valkoposkihanhien maataloudelle aiheuttamat haitat kohdistuvat erityisesti Itä-Suomeen.

Myös merimetson aiheuttamiin haittoihin nähden esitys on ylimitoitettu, ja yleispoikkeama niiden rauhoitukseen ei ole perusteltu.

Valkoposkihanhien aiheuttamia vahinkoja voidaan torjua kestävämmällä tavalla lintudirektiivin velvoitteita noudattaen. Tätä varten tarvitaan kohdennetumpi ja asianmukaisesti valmisteltu esitys, ja me esitimme vihreiden kanssa ensimmäisessä käsittelyssä muutoksia esitykseen, jotka eivät valitettavasti menestyneet äänestyksissä.

Arvoisa puhemies! Näin ollen kannatan edustaja Hyrkön tekemää ehdotusta lakiehdotusten hylkäämisestä ja lausumien hyväksymisestä.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Hoskonen.

19.17 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa rouva puhemies! On aivan erinomainen asia, että tämä lakiesitys saadaan nyt eduskuntaan äänestykseen ja hyväksytyksi. On aivan välttämätöntä, että valkoposkihanhien kantaa hoidetaan, ja huomautan niille edustajille, jotka vetoavat Euroopan unionin direktiiveihin: siinä direktiivissä on aivan oikein sallittu tämä suojametsästys ja siihen liittyvät toimenpiteet. Ne ovat aivan laillisia toimenpiteitä. Sitä noudatetaan Ruotsissa, Baltian maissa. Eliikkä ollaanpa nyt rehellisiä ja kerrotaan se asia niin kuin se on. Eliikkä niitä metsästetään monessa maassa, niin kuin nyt aletaan Suomessakin metsästä. Pysytään nyt kuitenkin totuudessa, se kuitenkin jää pinnalle pitkässä juoksussa.

Ajatelkaapa, hyvät kollegat, sitä, mikä on tilanne oikeasti tuolla maanviljelijällä. Tänä päivänä, kun itäsuomalainen maanviljelijä menettää keväällä ensimmäisen satonsa — eliikkä sieltä ei tule mitään sen jälkeen — mistä hän saa sitten korvauksen? Käytännössä ei mitään. Se, mikä sieltä rahallista korvausta tulee, on hyvin vähän. On arvioitu, että 20—30 prosenttia. Ja kun muutenkin maatalouden kannattavuus on lähes nollassa, jopa pakka-sella, niin alkaa olla tilanne Suomessa sellainen, että meillä on kohta tilanne, että tiloja kaa-tuu sen tautta, kun rehua ei saa mistään. Ja kun joku edustaja kuvittelee, että hän voi niillä korvauksilla ostaa rehua, niin mistä hän ostaa ne rehut? Nimittäin rehua ei mistään saa. Naapurinkin tilan oraat on syönyt valkoposkihanhikarja.

Kävin Kiteellä viime keväänä eräessä tilaisuudessa puhumassa just valkoposkihanhien muuttoaikana. Sellainen muutaman hehtaarin pelto — en nyt ruvennut laskemaan niitä, se oli täysin mahdoton tehtävä. Silmänvarainen arvio: noin 50 000 lintua oli sillä alueella. Siis se pelto tuhottiin muutamassa tunnissa, ei mitään jäänyt jäljelle. Mistä se maanviljelijä ottaa sadon sitten karjalleen seuraavaa talvea varten? Ei mistään. Eliikkä suomeksi sanottuna toivon teille, arvoisat kollegat, hieman realismia näihin puheisiin.

Sama koskee merimetsoa. Senkin metsästyksessä on hyvä, että se tulee nyt ihan oikeasti hoidetuksi ja nimenomaan niin, että eihän siinä lintuja tietenkään sukupuuttoon tapeta, ei missään nimessä. Kyllä niitä jää, eikä se mikään uhanalainen laji enää olekaan. Molempia lintuja on aivan valtavat määrät, ja jos niitä karkotetaan joltakin pellolta, niin ne kyllä jatkavat matkaa ihan varmasti.

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

Ja mitä tulee toiseen asiaan, arvoisa rouva puhemies, tässä samassa yhteydessä mainitsen teille, kun edustaja Kettunen mainitsi tämän karhunmetsästysasian, että toivon, että ministeri Essayah noudattaa sitä eduskunnan viime joulun alla antamaa lausumaa lakiesitykseen metsästyslain muutoksesta, jossa velvoitettiin, että tämä metsästys ulotetaan myös muualle Suomeen kiintiömetsästysperiaatteella. Minulle soitti sunnuntai-iltana liperiläinen maanviljelijä, joka hoitaa kymmentä hevosta. Karhu oli hyökännyt sinne tilalle, ja kävi niin, että hevoset vauhkoontuivat ja lähtivät painamaan kohti Joensuun kaupunkia tietä pitkin. Siinä oli valtava riski. Ajatelkaapa, kun siellä on tämmöisiä arvokkaita ravihevosia, mikä on se hevosen arvo. Sehän tarkoittaa käytännössä sitä, että hyvin helposti syntyy satojentuhansien vahingot sen takia, että kerta kaikkiaan ei voi... — Lähdän jatkamaan tuonne ylös hetken aikaa. [Puhuja siirtyy puhujakorokkeelle — Tuomas Kettunen: Ravihevonen mainittu!]

Arvoisa rouva puhemies! Ajatelkaa vähän, hyvät ystävät, sitä tilannetta, jossa tällaiset arvokkaat hevoset joutuvat liikenneonnettomuuteen tai joku ajaa niiden yli tai hevoset itse tekevät muuta vahinkoa. Kuka sen korvaa? Jos se on arvokas ravihevonen, sen hinta voi olla satojentuhansia euroja. Täällä me vain ihmetellään ja kehitellään, että karhu on joku uhanalainen laji. Lieksassa sillä pienellä alueella, mikä viimeksi oli esillä lehtikuvien perusteella, on 30 karhua. Kuvitteleeko joku paikalla oleva kansanedustaja vielä, että se on uhanalainen? Lopettakaa nyt, hyvät ihmiset, höpöjen puhuminen. Kyllä tällä palkalla pitää nyt kuitenkin sen verran rehellinen olla, että pysyy totuudessa.

Sillä alueella, missä Lieksassa tämä valtava karhuhäntä on, on monia isoja navettoja elikkä semmoisia lehmikarjoja, joissa on 120:kin lehmää saman tilan hoidettavana. Ajatelkaa, kun karhulauma hyökkää tuommoiseen lehmälaumaan, mitä se tarkoittaa. Suurin osa niistä lehmistä on menetettyä peliä sen jälkeen. Nämä nykyiset lehmät ovat sellaisia, että ne eivät varmasti ole mitään pikajuoksijoita. Mitä tapahtuu sen jälkeen?

Minulla on oma kokemus silloin lapsuusajoilta, kun yksi karhu hyökkäsi meidän maatilaaamme. Vaatimaton karja, kahdeksan lehmää, mutta yksi niistä lehmistä meni sellaiseen kuntoon, että se piti viedä teurastamolle vielä seuraavana päivänä. Se vauhkoontui niin, että siitä ei tullut enää mitään. Tällaisen lehmän arvo, kun se on kasvatettu, hoidettu ja huollettu, on aivan käsittämätön menetys, jos tämmöinen tulee. Me täällä vain puhumme siitä, että on joitain uhanalaisia lajeja.

Arvoisat kollegat, näin juhannuksen jo mentyä ja kesäloman lähestyessä toivon teille kaikille toki hyvää kesälomaa, mutta toivon myös sitä rehellisyyttä, että pysymme asiassa, koska se maanviljelijä, joka siellä meille viljaa viljelee ja perunaa viljelee ja monta muuta asiaa, on meidän elämämme kannalta välttämätön. Jos joku ei puhettani usko, niin kannattaa pari päivää olla syömättä, ja palaamme sitten asiaan.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kallio.

19.22 **Vesa Kallio kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Pari pientä huomiota. Tosiaan tämä valkuposkihanhen pesintähän Suomessa on muuttunut aika lyhyessä ajassa, ja se on seurausta pitkälti siitä, että se kanta on kasvanut, jolloin sitä pesintää tapahtuu myös Suomessa. Valtaosinhan valkuposkihanhi pesii tuolla pohjoisessa, eli mennään vielä Suomesta sinne pohjoisemmaksi. Sitten ne, jotka pesivät Suomessa, pitkälti tulevat jo huhtikuun alkupuolella, puoliväliin mennessä, ja ne ovat tämmöisillä luodoilla — sen takia luodoilla, että

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

pienpedot eivät pääse sitten tuhoamaan niitä pesiä. Elikkä todennäköisesti tässä ei suuren suuri ongelma tämän metsästyksen osalta näihin tule.

Sitten pahoittelen tätä, että kollega Kettuselle hieman aiheutin hämmennystä. Tässä on sellainen mahdollinen, mistä olen käynyt joidenkin tahojen kanssa keskustelua, että kun tuulivoimassahan — ottamatta nyt kantaa tuulivoiman puolesta tai vastaan — joudutaan ottamaan huomioon linnut ja kun nämä parvet ovat aika suuria, niin jossain tapauksessa, kun ne suuret muuttoparvet sattuvat keväisin ja syksyisin, voi jopa tulla eteen se tilanne, että joudutaan tarkastelemaan myös tätä näkökulmaa, lentoturvallisuutta niin lentokoneiden kuin hanhien näkökulmasta. — Kiitos, ei muuta.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Mehtälä.

19.24 **Timo Mehtälä kesk:** Arvoisa puhemies! Viime viikolla käsitelimme tätä hanhiasiaa ensimmäisessä käsittelyssä, ja silloin nostin esille tämän suojametsästyksen tärkeyden, jota nyt varmaan täällä puheenvuoroissa on monta kertaa kuultukin. Edustaja Hoskonen toi hyvin esille nämä ongelmat, mitä voi aiheutua.

Mutta ihan tähän yhteyteen haluan tuoda sen esille, että edustaja Kallio on tehnyt viisi kirjallista kysymystä hanhiin liittyen, joista neljään on vastannut ministeri Essayah ja yhteen ministeri Mykkänen. Nämä vastaukset eivät tyydyttäneet silloin, kun ne tulivat, ja sitten allekirjoittanut teki oikeusministeri Merelle kahteen kertaan kirjallisen kysymyksen tästä hanhiasiasta. Näkökulma on se, miten viljelijän oikeusturva voi toteutua tässä hanhiongelman pyörteessä. Kysymys kuului: Mihin toimenpiteisiin oikeusministeriö ja oikeusministeri aikoo ryhtyä, jotta maanviljelijöitten oikeusturva toteutuu? Onko oikeusvaltioperiaatteen mukaista, että elinvoimainen lintulaji saa aiheuttaa maanviljelijälle suuria aineellisia tappioita ilman, että viljelijällä on mitään oikeutta puuttua tilanteeseen? Toinen kysymys: miten oikeusministeriö ja oikeusministeri suhtautuu siihen, että Suomessa tulkitaan EU:n lintudirektiiviä valkuposkihanhiin osalta eri tavalla kuin esimerkiksi Ruotsissa ja Virossa, joita valkuposkihanhiongelmasta myös koskettaa? Ja kolmas kysymys: onko oikeusvaltioperiaatteen mukaista, että viljelijä joutuu maksamaan 1 500 euroa poikkeamisluvasta, vaikka hanhiongelmasta ei ole hänen itsensä aiheuttama?

No niin, sitten ministeri vastasi kysymykseen — ja tämä vastaus on aika mielenkiintoista kuultavaa:

Hyvät edustajat: ”Eduskunnan työjärjestyksen mukaan edustaja voi tehdä ministerin vastattavaksi kirjallisen kysymyksen asiasta, joka kuuluu kyseisen ministerin toimialaan.” — Elikkä siis nyt oli kysymys viljelijän oikeusturvasta hanhiongelman käsissä.

”Valtioneuvoston ohjesäännön mukaan kukin ministeriö vastaa lainvalmistelusta sekä lainsäädännön ajantasaisuudesta ja toimivuudesta omalla toimialallaan. Tämä vastuu käsittää myös ministeriön toimialaan kuuluvan lainsäädännön perustuslainmukaisuuden.

Valtioneuvoston ohjesäännön 14 §:n mukaan oikeusministeriön toimiala käsittää lainvalmistelun valtiosääntöoikeuden, yleisen hallinto-oikeuden, yksityisoikeuden sekä rikos- ja prosessioikeuden alalla. Ympäristönsuojeluun ja ympäristövahinkojen torjuntaan sekä luonnonsuojeluun liittyvät asiat puolestaan kuuluvat valtioneuvoston ohjesäännön 24 §:n nojalla ympäristöministeriön toimialaan.

Kukin ministeriö vastaa toimialallaan myös EU- ja valtiosopimustaustaisesta lainvalmistelusta sekä huolehtii siitä, että valmisteltava sääntely täyttää perustuslain ja kansainvälisten velvoitteiden vaatimukset. Mahdolliset ristiriidat EU-lainsäädännön ja kansalli-

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

sen lainsäädännön välillä ratkaistaan viime kädessä EU-tuomioistuimessa. Oikeusministeriön toimialaan kuuluu valtioneuvoston lainvalmistelun yleinen kehittäminen, mutta oikeusministeriöllä ei ole toimivaltaa valvoa muiden ministeriöiden lainvalmistelua tai puuttua muiden ministeriöiden toimialaan kuuluvien lakien sisältöön. Laillisuusvalvonnasta vastaavat erilliset laillisuusvalvontaviranomaiset.”

Elikkä, hyvät edustajakollegat, minun kysymykseni oli, että miten viljelijän oikeusturva toteutuu hanhiongelmassa, ja tämä oli ministerin vastaus. Eli toisin sanoen, arvoisa puhemies: ”Edustaja Mehtälän esittämä kirjallinen kysymys ei edellä sanottu huomioon ottaen kuulu oikeusministerin toimialaan.”

Siinä sitä ollaan, hyvät ystävät. Kun eduskunnassa oikeusministerille tekee kysymyksen hanhiongelman aiheuttamasta oikeusturvavajeesta viljelijöitä kohtaan, niin se ei kuulu oikeusministerin toimialaan. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

19.28 Tuomas Kettunen kesk: Rouva puhemies! Olipa mykistävää kuunnella tuota puheen loppuosaa, kun edustajakollega Mehtälä on tehnyt kysymyksen oikeusministerille, ja vastaus on tämäntyylinen. Mutta hyvän vastauksen saa edustajakollega Kalliolta tuolta takapenkistä näihin tuulimyllyihin ja valkoposkihanhiin, että kylläpä tässä sivistyy tänäkin päivänä huomattavasti. Eikä ihme, että myös edustaja Kallio on sivistynyt, kun useamman kirjallisen kysymyksen on laittanut tuonne ministeriöitten suuntaan — pudistelee kyllä tuolla päätään, että ei ole sivistynyt. Ei varmaan näiden viiden kirjallisen kysymyksen, mitä edustaja Kallio on tehnyt ministerien suuntaan ja ministeriön suuntaan liittyen tähän valkoposkihanhihaasteeseen ja -ongelmaan, vastaukset ole olleet sen mukaisia, mitä hän on — no, en tiedä — niillä kysymyksillä hakenut, mutta ongelmanratkaisijahan edustaja Kallio on, ja sen vuoksi hänet on tänne eduskuntaan myös valittu tuolta Etelä-Savon suunnalta. No, se sikseen, mennään takaisin tähän asiaan, rouva puhemies.

Tämä maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintöhän on asianmukainen, ja näitten valkoposkien osaltahan valiokunta on kiinnittänyt erityistä huomiota erityisesti tuonne Itä-Suomen maataloudelle aiheutuviin kustannuksiin ja merkittäviin vahinkoihin. Siis vuonna 2025, rouva puhemies, valiokunnan saaman selvityksen mukaan viljelysvahinkojen määrä on siis lähes neljä miljoonaa euroa — neljä miljoonaa euroa. Tästä voisi edustaja Kallio ruveta vaikka laskemaan, mihin paljon järkevämpään tämänkin rahan voisi käyttää, jos tämänkin ongelma olisi ratkaistu.

Mutta totean vain vielä, rouva puhemies, että kun tätä haastettahan on vuosien ajan tässä talossa setvitty, niin no, tätä vaalikautta on mennyt kolme vuotta, ja viime vaalikaudella sitten tehtiin joitain ratkaisuja, ja siellähän tulivat sitten ratkaisuksi muun muassa hanhipellot sun muut, mutta sepä nyt on tullut selväksi, että kallistahan se lysti oli, todella kallista. Mutta eritoten se kyllä mietityttää, kun tässäkin maassa on sotien jälkeen ja ennen sotia nälkääkin nähty, että jos se kansa, kansakunta, joka siihen aikaan on elänyt, eläisi tätä aikaa, kun tehtiin tämmöisiäkin ratkaisuja, että jos niitä valkoposkihanhia sieltä pellolta häätö pois, ja jopa ampui kuoliaaksi, niin niitä valkoposkihanhia ei saanut käyttää hyväksi elikkä niin sanotuksi ravinnoksi. Mietityttäänpähän vain, että semmoisiakin päätöksiä aikanaan tehtiin, mutta jospa tämä esitys, mikä nyt on huomenna lopullisessa äänestyksessä — eikä jospa vaan kyllä — ratkaisee sitten tämän pitkäaikaisen haasteen valkoposkihanhiin aiheuttamista vahingoista, varsinkin tuolla itäisessä Suomessa.

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Hoskonen.

19.32 **Hannu Hoskonen kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Vielä tähän asiaan lopuksi sen verran, että todellakin tämä valkuposkiahiongelma on ihan todellinen. Kysymys on Suomen huoltovarmuudesta. Tällaisena aikana, jolloin tuolla rajojemme ulkopuolella naapurimaa käy jatkuvaa sotaa Ukrainaa vastaan — emme tiedä, mitä tapahtuu puolen vuoden päästä, emme tiedä edes, mitä ensi yönä tapahtuu — me täällä keskustelemme siitä, pitääkö meidän turvata maanviljelijöiden mahdollisuus tuottaa tähän maahan omat elintarvikkeet.

Kyllä olen hyvin, hyvin pettynyt tähän tilanteeseen, siihen, millaiseksi Suomi on mennyt, ja siihen, mikä on eduskunnan kanta näihin asioihin. Jokaisen Suomen kansanedustajan tulisi puolustaa maanviljelijän oikeutta tehdä yrittäjänä työtä omalla tilalla, tukea hänen työtään niin, että voimme varmistaa ruokahuollon tähän maahan kaikissa olosuhteissa. Olen siihen hyvin pettynyt, että tällaisen päivän joutuu vielä täällä näkemään, että tämä asia, jonka pitäisi olla Suomelle kirkas kuin keväinen päivä, ei sitä vain ole.

Kuvitteleeko joku vielä, että jos joku kriisi syttyy, niin me saisimme jostakin ulkomailta tänne elintarvikkeita? Ei varmasti tule yhtään kuormaa. Tuoreessa muistissa teillä varmaan on se korona-aikainen hengityssuojien saanti Suomeen. Se oli enempi kuin kiven alla, ja kysymys oli vain vähäpätöisestä asiasta. Jos elintarvikkeista on pulaa täällä Pohjolan perukoilla, niin kun viimeinen kone tulee tänne, niin siellä ei ole kuin pari tyhjää vehnäjauhosäkkiä ja muutama nahistunut peruna kyydissä, muut on jätetty tuonne matkan varrelle. Tämän toivon, että muistatte.

Mitä tulee hanhien vaarallisuuteen, niin muistetaan sekin, että vuonna 2009 Hudsonjokeen tipahti amerikkalainen lentokone ja siellä taitava kapteeni Sullenberger sai pelastettua loistavalla ammattitaidollaan sen matkustajat. Melkein 160 henkeä oli koneessa mukana, ja hän sai sen pelastettua. Kun moottorien läpi menivät hanhiparvet, niin se kone jäi sitten sinne Hudsonjokeen ja ihmiset pelastettiin onneksi. Elikkä kyllä se on ihan oikeasti vaarallinen lintu siellä, missä sen ei tarvitse olla. Sitten kun nyt ruvetaan metsästämään sitä lainmukaisesti, aivan niin kuin Euroopan unionin direktiivi sallii — sama koskee merimetsoja — niin me voimme tällä keinoin turvata sen, että voimme elää edelleen ihan hyvää elämää ja turvata tähän maahan elintarvikehuollon. Toivottavasti ei sitä päivää koskaan tule, että me voimme todeta tuolla elintarvikekaupassa, että hups, hyllyt ovat tyhjä, mitäs me huomenna syödään. Tämä on semmoista rulettia, mitä tässä talossa näköjään vihervasemisto haluaa pelata, että en jaksa ymmärtää teidän ajatuksen juoksua. Kyllähän se varmaan omaa itsetuntoa hivelee, kun sieltä tulee vihreiltä viestiä teille, että hyvin menee, kun suojelette kaikkea. Sillä tavalla hyvin äkkiä se nälkä tulee. Tuota velkamäärää kun katsoo, sitä, mihin Suomen talous on menossa, niin toivoisin, että ymmärtäisitte senkin, että ne velat, mitä nyt on otettu, ovat meidän lastemme ja meidän lastenlastemme maksettavia velkoja. Siinä kyllä hymy hyytyy isovanhemmilta sitten, kun lapset tulevat sanomaan, että millä me eletään.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Siponen.

19.35 **Markku Siponen kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Piti tuossa ihan kalenterista tarkistaa, että se oli 13.5. tänä vuonna noin kello 18 illalla, kun vierailin Maaningalla Pohjois-Haatalan kylällä. Olin eduskunnasta palaamassa kotiin ja vierailin siellä siksi, että viljelijä

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

kutsui katsomaan rehupeltoja toukokuussa. Noin sata hehtaaria oli mennyt hanhien suuhun parasta säilörehupeltoa, ensimmäistä satoa. Jokainen, joka jotakin maidontuotannosta ja rehuntuotannosta ymmärtää, tietää, että se ensimmäinen rehusato on maidontuottajalle se kaikista tärkein, laadukkain ja paras sato, ja jos sen hanhet pääosin tuhoavat, niin jokainen ymmärtää täällä salissakin, että jotakin täytyy tehdä. Jotakin täytyy tehdä.

Erittäin hyvä, että nyt on lakimuutos saatu tänne saliin. Voi sanoa, että parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Tämä hanhiongelmahan on sieltä Hoskosenkin erittäin hyvin tuntemasta Pohjois-Karjalasta pikkuhiljaa levinnyt ympäri Suomea ja tuonne Pohjois-Savoon, ja on se tainnut jo sinne edustaja Mehtälän puolelle, Pohjanmaallekin, pikkuhiljaa tulla. Siellä Pohjois-Savossa ja Ylä-Savossa se ei vielä aivan niin paha ole kuin Pohjois-Karjalassa ja Pohjois-Savon itäosissa, mutta se kertoo siitä, että ongelma on koko ajan vain pahentunut. Senpä takia on hienoa, että nyt eduskunnassa ollaan säätämässä lakia suojametsästyksistä. En ole itse valiokunnassa ollut tätä asiaa käsittelemässä. Se, mikä tietenkin on äärimmäisen tärkeää, ja toivon, että tällä lakimuutoksella se nyt varmistetaan, on se, että tämä lainsäädäntö on nyt myöskin viljelijöitten näkökulmasta riittävän tehokas, niin että tähän hanhiongelmaan todellakin pystytään puuttumaan ja turvaamaan se, että se viljelijöitten kovalla työllä perustama nurmi, säilörehunurmi, joka on monella tapaa meidän omavaraisuuden, ruokaturvan perusta, käytetään siihen, mihin se on tarkoitettu, eikä näitten hanhilaumojen ruokkimiseen. Siltä osin olen tyytyväinen, että tämä lakimuutos on nyt menossa eteenpäin, ja uskoisin, että eduskunnan vahvalla tuella se äänestetään sitten voimaan ja sitä kautta toivottavasti turvaamaan meidän viljelijöitten elinkeino ja sato jatkossa. — Kiitoksia.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

19.38 Tuomas Kettunen kesk: Rouva puhemies! Maaninka myös mainittu tässä keskustelussa, ja tosiaan siellähän se on Pohjois-Savon suunnalla. Tässäpä se nyt kuullaan keskustelun aikana, kuinka vuosien saatossa, kun tämä valkoposkihanhikanta on päässyt näinkin isoksi, ovat sieltä edustaja Hoskosen mailta sinne ihan Maaninkaan asti nämä valkoposkihanhihaasteet ja -ongelmat sitten tulleet. Mikä tässä on ollut se syy ja seuraus, niin sehän johtui siitä, että viime vaalikaudella tehtiin vain näitä hanhipeltojärjestelmiä ja tehtiin kaikennäköisiä paukkujärjestelmiä ja yritettiin karkotella näitä hanhia. Kyllä minä olen sitä mieltä, että tämmöinen suojametsästys varmasti on paljon, paljon parempi systeemi ja järjestelmä kuin tämä aikaisempi järjestelmä.

Halusin tämän puheenvuoron ottaa ihan vain sen vuoksi, kun edustaja Hoskonen käytti jälleen kerran tämän aikaisemman puheenvuoron aika ansiokkaasti nostoen huoltovarmuuden, huoltovarmuuden näkökulman. Edustaja Siponen tuossa totesi, että kun siellä Maaningallakin viljelijä kutsuu kansanedustajan katsomaan, kuinka tämmöinen hanhitokka tuhoaa pellon, niin kyllähän se asettaa aikamoisen haasteen sille viljelijälle, että kuinkas sitten se huoltovarmuus ja ruokaturva hoidetaan näitten peltojen osalta, kun hanhet tulevat ja syövät kyseiset peltoalueet. No, mitä itsekkin metsästäjänä metsästysharrastusta harrastan, niin mielenkiinnolla nyt seurataan, miten tämä tämmöinen suojametsästys sitten tähän haasteeseen tulee puremaan. Uskon, että asianmukaisella tavalla.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kaunistola.

Punkt i protokollet PR 70/2026 rd

19.40 **Mari Kaunistola kok:** Arvoisa rouva puhemies! Valkoposkihanhista on tosiaan aiheutunut vuosittain monien miljoonien eurojen vahingot ruuantuotannolle. Vahinkoja on jo nyt korvattu viljelijöille valtion tasolta, ja korvaukset mahdollisista tuhoista jatkuvat tämän uudistuksen jälkeenkin. Merimetsä taas aiheuttaa haittoja rannikkokalastukselle, ja lajin kolonioiden läheisyydessä voi paikallisesti esiintyä merkittäviäkin vaikutuksia niin kalastusta kalastukseen kuin kalatalouden toimintaedellytykseenkin. Tällä hetkellä nuo valkoposkihanhet sekä merimetsot ovat rauhoitettuja luonnonsuojelulailla sekä EU:n lintudirektiivillä. Kummankin lajin kanta on kuitenkin vahvistunut huomattavasti, ja lainsäädännön on seurattava myös aikaansa.

Hallituksen esityksellä onkin tällä hetkellä suuri tarve. Suojametsästäys ei vaaranna lajin elinvoimaa lajin viimeaikaisen huomattavan runsastumisen vuoksi, mutta suojametsästyksen mahdollistaminen on selkein ja toimiva keino näiden lintulajien aiheuttamien ongelmien ja haittojen vähentämiseksi. Käytännössä suojametsästäys siis mahdollistaa sen, että lajeja saa metsästä tarkkaan rajatussa tilanteessa ilman erillistä lupaa.

Riistalajeiksi siirtymisestä huolimatta molemmat lajit pysyvät edelleenkin ympärivuotisesti rauhoitettuina, eikä esityksen tavoitteena ole vaarantaa lajien kantoja tai hävittää kyseisiä lajeja Suomesta. Tärkeintä on, että mahdollistetaan alueellisesti kohdennetut joustavat toimet sellaisissa tilanteissa, joissa lajit todellakin aiheuttavat merkittävää haittaa viljelijöille ja kalataloudelle. Sääntely vähennyttää myös byrokratiaa, kun sen avulla voidaan vähentää tarvetta tapauskohtaisille, usein haastaville ja hitaasti eteneville poikkeuslupahakemuksille. Nämä muutokset on tehtävä ja ovat hyvästä ennen kuin lajien kanta kasvaa hallitsemattoman suureksi ja haitat lisääntyvät vieläkin enemmän. — Kiitos.

Riksdagen avslutade debatten och avbröt behandlingen av ärendet.